

Pravice pa lahko
moč

PRAVLJICE ZA LAHKO NOČ

ZBIRKA 3 PRAVLJIC ZA LAHKO NOČ IZ ZBIRKE 12 HISTOIRES À LIRE
SOUS LA COUETTE

1. Oceanka poroči svojo mamo – str. 3

(Océane marie sa maman)

2. Ulysse in slika, ki pušča – str. 11

(Ulysse et tableau qui fuit)

3. Skrinjica skrivnosti – str. 17

(La Boîte à secrets)

Prevedla in ilustrirala : Manca Gorenc, 2. b

Oceanka poroči svojo mamo

Béatrice Rouer in Claire Delvaux

Ta pripovedi se začne kot pravljica. Velika bela jadrnica je veselo plula po modrem morju. Sunek vetra jo je zanesel proti neznanemu otoku. Otok je bil peščen, poln palm in kokosa. Bil je lep in ladja je bila odločena, da se mu približa. Ko je plula ob skalovju otoka, je nepričakovano zaslišala prelep spev sirene, ki se je širil po čistem zraku, do modrega neba. Noben je še ne vidi. Vsi mornarji so utihnili. Kapitan je vzel svoje orglice in zaigral na njih, za spremljavo sirenini melodiji. Nenadoma se je sirena z dolgimi lasmi prikazala. Bila je tako lepa, da se je kapitan zaljubi v njo do ušes. Velika bela jadrnica Helas je mora kmalu odpluti. Toda njen kapitan se je odloči, da bo ostal, saj ne mora živeti brez svoje preljube sirene.

Kapitan in lepa sirena sta se poročita na peščenem otoku. Želve, papige, opice, kozice, rakci, črvi so imeli prav tako radi morje, zemljo in zrak, prišla so in ju pozdravila. Čez mnogo let sta sirena in mornar dobila ljubko deklico. Starša sta jo poimenovala Oceanka. Resnica je bila, da je bila Oceanka podobna očetu, vendar je plavala kot njena mama, predvsem pa je morala živeti pod vodo, kot sirene. Tako je bila preteklost resnično pravljica, vendar se je morala nemudoma ustaviti. Nekdo je rekel: » Onadva sta srečna in bosta imela veliko otrok!« To je bila pravljica morja. Ampak pravljice morja, kot tudi pravljice življenja se vedno ne končajo srečno. Po dolgem času sta kapitan in sirena začela postajati nesrečna. Na svojem otoku sta se razjezila. Sirena je hotela videti ostale sirene, da bi se z njimi pogovorila o življenju v globini morja. Mornar pa si je želel govoriti s svojimi tovariši o življenju na zemlji. Pričela sta se prepirati pogosteje in pogosteje. Nekega dne je mornar zavpil na sireno » Kako lahko cel dan počivaš in si češeš lase? To nikomur ne koristi!« Sirena se je razburila in zavpila nazaj » In ti, ti ne nehaš kaditi pipe, pa še smrdi!!« Mornar ji je odgovoril : »

Kraljeva palača je bila veličastna. Oceanka in njena mama sta občudovali palačo. Princeski, sta prijeli Oceanko za roko in ji pokazale njune zaklade: tobogana iz velikanskih spolzkih alg, dobrega služabnika delfina, trampolina, hobotnico, ki jima je služila kot gugalnica in hišico živih punčk. Punčke so bile kozice, ki so bile oblečene v čipkaste kopalke. Med tem časom kralj ni mogel odvrniti pogleda od sirene in prav tako sirena ni mogla odvrniti pogleda od kralja. Kralj je občudoval njeno lepoto, bila je tako lepa, imela je lepo glavo in lep ribji rep. Nepričakovano se je pripravila in zapela. Cel svet je obmolknil in prisluhnil petju lepe sirene z dolgimi lasmi, ki je očarala dno morja s svojim čistim glasom. Kralj se ji ni mogel upreti in utapljal se je v ljubezni do Oceankine mame. Rekel ji je: »Lepa prijateljica, bil bi zelo vesel, če bi hoteli pogosteje prihajati v mojo palačo. Lahko bi razpravljala, sanjala in pela. To bi bilo čudovito.« » *O, ja! To bi bilo res čudovito!*« si je mislila Oceanka. »*Jaz se tu tako dobro zabavam s princeskama. In zahvaljujoče se kralju moja mama znova postaja vesela in ponovno je pričela peti, kot prej.*« In lahko si mislimo, da je mogoče, da se je ta zgodba končala kot pravljica s srečnim koncem. Kralj in sirena sta se poročila. Bila sta srečna in imela veliko otrok.

